

РЕШЕНИЕ

№ 5459

гр. София, 17.10.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 05.10.2012 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Славина Владова

Бранимира Митушева

при участието на секретаря Албена Рибарска и при участието на
прокурора Я. Димитров, като разгледа дело номер **4970** по описа за **2012**
година докладвано от съдия Бранимира Митушева, и за да се произнесе взе
предвид следното:

Решение по кнахд №4970/2012г. на АС-София-град, III КС, 4 страница

Производството е по реда на чл. 208-228 от АПК във вр. чл. 63 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Е. А. Х. от [населено място] срещу РЕШЕНИЕ
№ 10 от 24.04.2012г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 12 състав по НАХ дело №
1170/2011г.

В касационната жалба са развити доводи за незаконосъобразност на съдебното
решение, като постановено при съществено нарушение на процесуалните правила и
материалния закон. Възразява се, че първоинстанционният съд е дал вяра само на
свидетелските показания на другия участник в ПТП, като не са изяснени
обстоятелствата при установяване на нарушението и не са разпитани
актосъставителят и свидетелят по акта. Твърди се още, че не са обсъдени по делото
всички доказателства и най-вече показанията на свидетеля Н.. Касаторът счита, че при
издаване на наказателното постановление е нарушен чл. 42, ал. 1, т. 5 и чл. 57, ал. 1, т.
6 от ЗАНН, тъй като законовите разпоредби следва да бъдат посочени не само
цифрово, но и със съответното словесно описание. Твърди се също така, че актът за
установяване на административно нарушение не отговаря на изискванията на чл. 42, т.
4 от ЗАНН, тъй като е направено изключително лаконично описание на нарушението
и обстоятелствата, при които е извършено. Иска се отмяна на съдебното решение и на

наказателното постановление.

Ответникът – СДВР – ОПП, редовно призован, не изпраща представител в съдебното заседание на касационната инстанция и не взема становище по жалбата.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА счита жалбата за неоснователна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С. град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Със съдебно решение № 10 от 24.04.2012г. по нахд № 1170/2011г. СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО е ПОТВЪРДИЛ наказателно постановление /НП/ № 97515 от 29.11.2010г., издадено от зам. началника на отдел „ПП” - СДВР, с което на Е. А. Х. на основание чл. 189, ал. 4 и чл. 179, ал. 2 във връзка с чл. 179, ал. 1, т. 5, предл. 5 от ЗДвП е наложена глоба в размер на 100 за извършено нарушение по чл. 38, ал. 3 от ЗДвП и на основание чл. 3, ал. 1, чл. 4, ал. 1, т. 7 и ал. 2 от Наредба I-3-1959/27.11.2007 г. са отнети 9 контролни точки.

За да постанови решението си, първоинстанционният съд е събрал като доказателства по делото показанията на свидетеля Т. Н. Н., свидетеля З. И. А., свидетеля Н. И. Н. и свидетеля В. А. Й., както и писмените доказателства, представени с наказателното постановление. Въз основа на тях е обосновал правния извод, че касаторът е извършил нарушение по смисъла на чл. 38, ал. 3 от ЗДвП, а в хода на административно-наказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения. Наложено наказание, според първостепенния съд било правилно, съобразно предвидения в ЗДвП размер.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 от АПК.

Касационната инстанция на основание чл. 220 от АПК приема за доказани и установени фактите, изложени от СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД и въз основа на тях е възприел следната фактическа обстановка:

На 29.10.2010 г. в [населено място], около 15.30 часа, Е. Х. е управлявала лек автомобил „С.” с ДК [рег.номер на МПС], по [улица]с посока от [улица]към [улица], като срещу 28-поликлиника при маневра обратен завой не пропуска попътното движещия се лек автомобил „БМВ” ДК [рег.номер на МПС], управляван от В. А. Й., с което реализира ПТП с автомобила, управляван от Й.. На място са били изпратени служители на ОПП – СДВР, които са изготвили протокол за ПТП № 1372661 и скица за ПТП, като изготвените документи относно станалото ПТП са подписани и от двамата водачи. На водача Е. Х. е бил съставен АУАН № 97515/29.10.2010г., който бил предявен на същия и той го подписал с възражение, че е бил в дясното платно с пуснат ляв мигач, потеглил е от място, като другият водач е карал с висока скорост. Въз основа на така съставения АУАН било издадено обжалваното наказателно постановление.

При правилно установената от СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 12 състав фактическа обстановка настоящият състав намира, че при издаване на наказателното постановление не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да обуславят отмяната му. И в АУАН № 97515/29.10.2010г. и в НП № 97515/29.11.2010г. са посочени по изискуемия от закона начин описание на нарушението, което е установено, както и обстоятелствата, при които е извършено.

Така направеното описание на установеното нарушение съответства на законовото изискване за пълно описание на нарушението, което следва да включва посочване на елементите на състава, които са нарушени, както и на обстоятелствата, при които тези елементи са осъществени. Не е налице нарушаване на формата при издаването на актовете, съществува и пълно съответствие при описанието на фактическата обстановка в АУАН и в НП, чрез индивидуализиране на нарушението, което се санкционира и установените обстоятелства, при които е настъпило и извършено. В тази връзка следва да се има предвид, че се явяват неоснователни доводите на касатора, че при съставяне на АУАН са нарушени изискванията на чл. 42, ал. 1, т. 4 и т. 5 от ЗАНН, а при НП чл. 57, ал. 1, т. 6 от ЗАНН.

По съществото на спора СРС, НО, 12 състав правилно е установил, че Е. А. Х. е осъществила виновно състава на нарушението по чл. 38, ал. 3 от ЗДвП, както и че законосъобразно е ангажирана административно-наказателната отговорност на касатора. Съгласно чл. 38, ал. 1 от ЗДвП завиването в обратна посока се извършва наляво от най-лявата пътна лента по посока на движението. Съгласно чл. 38, ал. 3 от ЗДвП при недостатъчна широчина завиването в обратна посока може да започне и от друга част на платното за движение, но водачът на завиващото пътно превозно средство е длъжен да пропусне и попътно движещите се от лявата му страна пътни превозни средства. В процесния случай от събраните по делото доказателства се установява, че касаторът не е изпълнил това свое задължение и с това е станал причина за настъпване на пътнотранспортното произшествие. Следва да се има предвид също така, че без значение за осъществяване на нарушението по чл. 38, ал. 3 от ЗДвП е обстоятелството дали попътно движещите се превозни средства са управлявани с превишена скорост или не, каквито възражения е направил касаторът и при подписване на АУАН.

При разглеждане на делото и постановяване на съдебното решение съставът на първоинстанционния съд не е допуснал съществени нарушения на съдопроизводствените правила, които по смисъла на чл. 348, ал. 1, т. 2 във вр. ал. 3 от НПК във вр. чл. 63 от ЗАНН да съставляват основания за касиране на решението. Решението е постановено при подробна и задълбочена преценка и обсъждане на всички събрани в хода на съдебното производство писмени и гласни доказателства, включително и на свидетелските показания на свидетеля Н..

Настоящата решаваща инстанция, приема, че решението не може да бъде отменено и на основание чл. 348, ал. 1, т. 3 във вр. ал. 5 от НПК, защото наложеното наказание не е явно несправедливо.

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция приема, че СЪДЕБНОТО РЕШЕНИЕ № 10 от 24.04.2012г. на СРС, НО, 12 състав е ПРАВИЛНО на основание чл. 348 от НПК и при условията и по реда на чл. 221, ал. 2 от АПК следва да бъде оставено в сила.

По изложените съображения, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, III Касационен състав на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН

Р Е Ш Е Н И Е :

ОСТАВЯ В СИЛА съдебно решение № 10 от 24.04.2012г. по НАХД № 1170/2011г. на

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 12 състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл. 223 от АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.